

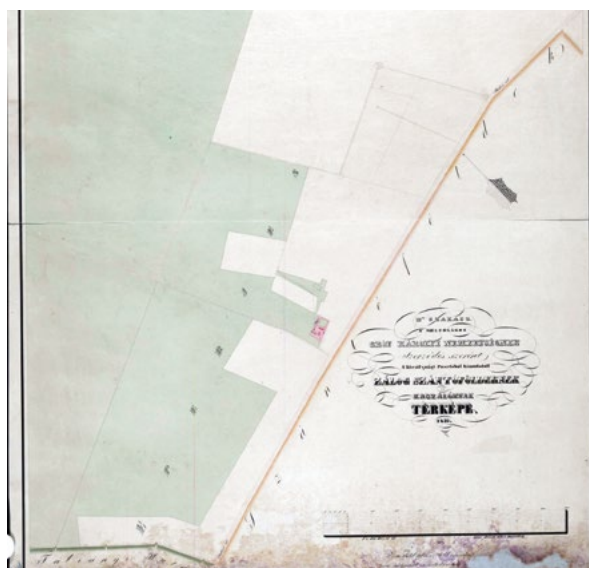
házat, az ún. „Fiskális lakot” – a volt uradalmi ügyvéd házat – utalták ki számára.

Seress első dolga volt, hogy a jobb fényviszonyok biztosítása érdekében a saját költségén két új ablakot vágatott az épületen, de elmulasztott engedélyt kérni erre a városi tanácstól (az épület gazdájától). A tanács megneheztelt emiatt és elrendelte, hogy saját költségén azonnal rakassa be az újonnan nyitott ablakot. A mérnök terjedelmes levélben megföllebbezte a döntést, arra hivatkozva, hogy az általa végzendő munka gyorsasága és pontossága a nagyérdemű tanácsnak és a nagyérdemű közönségnek is érdeke, már csak az uradalommal kötött szerződés betartása miatt is. „A Zálogföldeknek minél előbbi kimutatása a Nagyérdemű Közönségnek az Uradalommal tett Szerződésének fő pontja lévén, annak minél előbbi bevégezhetése miatt oly szorgalommal láttam a Tőkei egész pusztá felméréséhez, amilyennel egy ember láthat; az egész felméréshez azért, mivel ezen munkálat mint a láncszem, úgy folyván egymásból. A Földmérő mindaddig, míg az egészet szeme előtt nem látja, abból bizonyos részt – mégpedig nagy részt – okosan el nem metszhet, éjjelt nappal egygý téve azon iparkodtam, hogy a Nagyérdemű Közönség érdekeibe hátramaradást ne szenvedjen, velem s munkálatommal megelégedést nyerhessek” – érvelt levelében Seress László. Ez volt az oka, hogy nem kért külön engedélyt az átalakításra, nem pedig a tanács lenézése vagy önkényeskedés. Levelének folytatásában városszépészeti szempontokra hivatkozott, majd kijelentette, hogy munkájának pontossága is megköveteli a jó látási viszonyokat: „Bízván abban, hogy a Nemes Tanács semmi szépnek, semmi jónak nem ellensége: hogy az utcára szolgáló ablak az épületet szépíti, senki sem tagadhatja, mivel az aránymérték az épületbe csak így vagyon meg, hogy a végén nyitott jó és hasznos szintén kétséget nem szenvedhet, ugyanis a mellette lévő szobán két ablak lévén az utcára oly setét, hogy ez használhatatlan a munkálatra – mit az abban munkálkodó segédem lelke ismérete szerint is igazol. Ezen végablakról nemcsak én, hanem az építő is azt állítja, hogy ez maga több világosságot ad, mint az utcára lévő kettő. Hivatalom a hajszál-

nál is vékonyabb línéának a legfinomabb angol tű szúrásához való húzását kívánván meg, a setét hely nemcsak nem használható, hanem veszedelmes is, mert a legjobb külső munkálat is ez által elrosszul, és olyanná válhat, hogy a jóváhagyás szigorúságát ki nem állván, a vizsgálatot végző földmérő azon melegséggel, hogy a setét szobában nem látam a línéákat jól húzni – meg nem elégedhetvén, a munka visszavetődhetik, melybe mind nekem, mind a Nagyérdemű Közönségnek tetemes kára lehet. A földmérői illendő lakás nemcsak a szobák sokaságába, hanem azoknak használhatóságába is áll. Nem ér semmit ha húsz szoba vagyon is, ha mind a húsz használhatatlan; hogy pedig ezen épületnél így vagyon, méltóztasson a Nemes Tanács megvizsgáltatni”. Az észérvek meggyőzhették a tanácsot, mert az „ablakügy” nem folytatódott.²

A munkafeltételek biztosításával párhuzamosan Seress mérnök már javában dolgozott. Legsürgősebb teendője a pótszerződésben foglalt zálogos földek kimérése volt, a város ugyanis csak ezt követően kaphatta meg a grófoktól az átadandó uradalmi épületek leltárát. A szóban forgó földterület kitézése több ok miatt húzódtott, leginkább azért, mert a Királyság nagy része még júliusban is víz alatt állt, ami a terület felmérését megnehezítette.

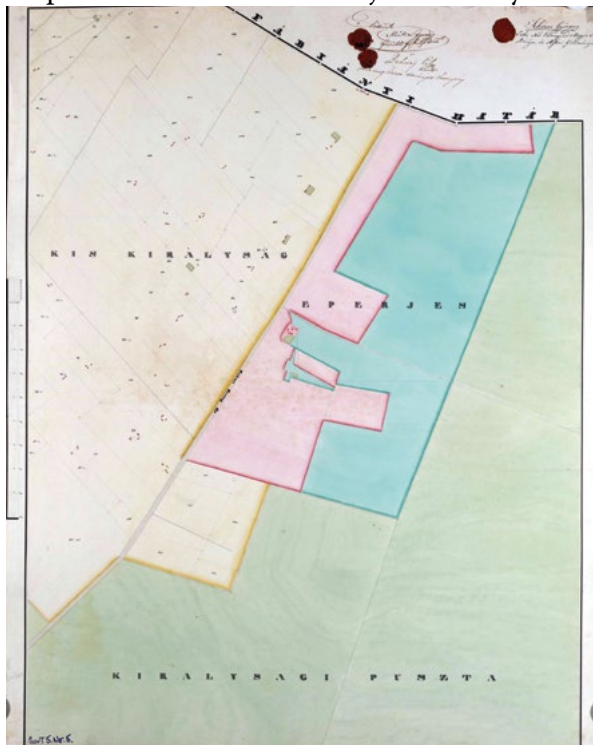
Az akadályok ellenére Seress és segítői jól haladtak a munkákkal. 1837. július 16-án már azt jelenthette a pártfogónak és a tanácsnak,

■ Királysági pusztá szelvénye (MNL CsML SzL, Térképtár SzVT 2. 3.)

hogy a Királysági pusztarész (amely 14 779 hold 1006 négyszögöl = nöl) és az Eperjesi pusztarész (1176 hold 94 nöl), továbbá a pusztába eső 4 szántó föld (439 hold 1058 nöl) felmérése megtörtént; amelyek összesen 16 395 hold 1058 négyszögöl területet tettek ki. A jelentésből kiderül, hogy a mérnök díjazást még nem kapott, így a következő kéréssel fordult a címzettekhez: mivel a felsorolt határrészek „*általam felmérték és kiszámolódtak, [ezért] egész alázattal könyörgök, hogy a velem tett szerződés 14. pontja következtében az érte eső summának fele részét, mely 546 forintokat 31 krajcárokat tészen pengő pénzbe – holdját 4 pengő krajcárokkal számítva –, a város pénztárából számomra az idemellékelt specificatio mellett, kifizettetni méltóztasson*”.³

Nem tűrt halasztást a házi földek kimérése sem. A megállapodások értelmében ugyanis minden ház után egy hold földet kellett kiosztani. Különösen a földnélküli háztulajdonosok folyamatosan sürgették a házi földek kiosztását. A városi tanács 1837. július 11-én egy bizottságot küldött ki a kérdés tanulmányozására. A szeptemberben bemutatott jelentése nyomán

■ Eperjesi pusztarész szelvénye (MNL CsML SzL, Térképtár SzVT 5. 5.)

határozat született arról, hogy a házi földek a „Berek környékén kezdve, a Kontra laposán folytatva mérettessenek ki” egyenlően jó minőségű földekből, mindenütt kihagyva a rossz földeket. Kimondták, hogy a földeket mindenki örök birtokul kapja úgy, hogy azok a házaktól nem idegeníthetők el, csak a házakkal együtt adhatók tovább. Előírták továbbá, hogy építkezni nem szabad rá; mindenre használhatók, csupán szőlőültetésre nem; tulajdonosuk egy-egy évre haszonbérbe adhatja.

Seress László a határozatnak a házi földek kijelölésére vonatkozó része ellen előterjesztéssel élt, kimutatva, hogy a tanácsi határozat végrehajthatatlan. „Ezen dolgot földmérői és gazdasági tekintetből kell és lehet venni – fejtegette Seress. – Ha az említett helyen és mód szerint lesznek ezen holdak kiadandók, rendes dűlők nem lehetnek, mert megeshetik, hogy példának okáért egy 100 avagy 1100 öles dűlő lenne, azonban egész hosszúságából csak 70 vagy 80 ölig lenne jó, azután vízjárta vagy szikes föld következne. Nem lehetne a dűlőt kiegészíteni, ugyanegy dűlőbe különböző minőségű föld jövén közbe; a dűlőt kellemetlen formába öltöztetné... Jó földből ott, ahol itt s amott találtak jó föld, rendes formában osztani csupa lehetetlenség. Rendezetlen formában pedig a földművelést kellemetlené, nehezebbé s alkalmatlanná teszi.”

A továbbiakban elmondta, hogy a kérdéses hely inkább alkalmas legelőnek, mint szántó földnek. Sőt szerinte ez a város legjobb legelője, amelyre nagy szükség van. „Azt elrontani, ami jó, és másra fordítani azt, ami jó, s helyette alkalmatlanabbat hagyni legelőnek nem gazdaságos. De ha mindezeket semmi tekintetbe nem veszik is – fejtegette a mérnök –, a berki szőlők helyéből, s a Kontra laposából egészen a város széléig, a Kisérig, ha minden jó földet kiosztanak is egészen a hipotékális línéig, nem fog többet kitenni 800-900 holdnál, és akkor mintegy 1000-1000 hold földet hasznavehetetlenné teszi. A Kontra laposa és a berki szőlők melléke ugyanis 1900-2000 holdat tesz, amelyből a jó minőségű föld alig menne többre 800-900 holdnál...”

3 MNL CsML SzL, Közgyűlési ir. 148/1837. júl. 16.; SIMA LÁSZLÓ: Szentés története. II. köt. (Kézirat, é. n.) 24.

A rossznak minősülő földek kis darabokban széjjelszórva, különböző helyeken lesznek, így haszonbérbe sem adhatók, vagyis teljesen használhatatlanná válnának. A mérnök érvelésének hatására a tanács megváltoztatta korábbi határozatát. A szeptember 21-én tartott ülésen kimondta, hogy a házi földek a Veker laposán jelölendők ki.⁴

1839 nyarára a szántóföldek, rétek, legelők és szőlők felmérése szinte teljesen megtörtént. Mivel a váltságtörlesztés mértékét a szántóföldek mennyisége és minősége alapján kívánták kivetni az egyes lakosokra, rendkívül fontosá vált a földek osztályozása, és ennek függvényében a törlesztési összegek kiszámítása. A tanács Seress Lászlótól kért segítséget az osztályozás

lebonyolítására nézve, aki azt javasolta, hogy „*zsinórmértékül vévén fel egy darab legjobb szántóföldet, ahhoz mérve a többit, mind egyenként classificalni kellene. A mérésből 1100 négyszögöllel számított holdak tömegéből kivilágló s szemebetűnő különbség nyilván bizonyítja, hogy az egész határbeli szántóföldekbe, a legelső mérés s a kegyelmes urbárium behozatala alkalmával a holdak nem mindenütt 1100 négyszögöllel számítottak...*” Véleménye szerint a földek classificatioját (arányos becslését, osztályozását) vagy ahhoz értő helybeliekre kell bízni, vagy amint leginkább szokásban van, a szomszédos határbelieket kellene felkérni. Például a derekegyházi és dónáti részt a szegváriak, a veresegyházi és ecserit a szentandrásiaiak, a tőkei

részt pedig a kunszentmártoniak becsülhetnék meg. Seress a földosztályozással kapcsolatban kifejtette, hogy a szántóföldeket négy osztályra (classisra) kell osztani: az 1. osztályba kerülnek a legjobb minőségű szántóföldek (amilyen a legtöbb a szentesi határban); a 2. osztályba az ormos helyek és a jó minőségű, mindenkor kaszálható laposok; a 3. osztályba a szikes és olyan földek, amelyeket egészen nem lehet szántani, a nem szántható részek azonban kaszálóknak és legelőnek alkalmasak; végül a 4. osztályba az olyan földek, amelyekbe a szántóföld is szikes, a szántóhatatlan rész pedig csupán legelőnek használható.

A földmérő a továbbiakban kifejtette, hogy szükséges lenne a szántóföldek „rendesítése” is, amely abból állna, hogy a „*most rendetlen és görbe dűlők egyenes línéára vétetődnének, azoknak illő szélességek – melyek most többnyire mindenütt el vannak szántva – megadatnék. A dűlők rendetlensége leginkább abból áll, hogy azok nem lévén mindenütt felárkolva, esős időben és tavasszal kivált, a ferde csapások által egy kevéssé vagy jobbra*

■ Tőke és Jaksor szelvénye (MNL CsML SzL, Térképtár SzvT 5. 13.)

■ Ecséri földek (MNL CsML SzL, Térképtár SzvT 5. 10.)

vagy balra tétettek által, melyeknek rendesítéséből igen kevés különbség, több származna abból, ha a dülőknek rendes szélességüket megadnánk, mivel azoknak négy öleseknek kellene lenni, melyek most másfél vagy két öltre szorítottak. Ha a dülők rendesítése, azoknak illő szélességük megadása ezúttal meg nem történik – figyelmeztetett a mérnök –, úgy örökké abba a formába és módba fog maradni mindenik dülő, melybe az most általam felmérődött és kiszámítódott; ugyanis a váltásfizetés által, a most kiszámított mennyiség, kinek-kinek tulajdonává s örökévé válván, a későbben történendő rendesítés által, abból csak egy talpalatnyit is elvenni – anélkül, hogy kára meg nem térítődne – senki sem engedne, s így a dülők mindenkor girbegurbák és oly keskenyek lennének, mint amilyenek most.” A girbegurba dülők utóbb számos viták forrása lehet – jósolta meg Seress mérnök.

Terjedelmes írásos véleményében kitért a belső telkek rendetlen állapotára is, amelyek szintén kiigazításra szorulnának. „Ha valaki

megtekinti városunk némely helyeit – írja Seress –, hol egymás végébe négy-öt házak vannak, által fogja látni, hogy a rendesítés felette igen szükséges, hogy több helyeken utcákra volna szükség, némely keskeny általjárásokat szélesebbíteni, néhol azokat végképp eltörölni kellene; márpedig ha minden fundust a mostani rendetlen alakjába s formájába kinek-kinek illetőségébe, annak mostani nagyságához képest számolok, a maga zugjához ha szinte annak a legveszedelmesebb helyzete volna is, mindenki annyira ragaszkodik, hogy abból csak igen csekély, s figyelmet sem érdemlő részt is – rendesítés végett – senkinek által nem fog engedni, melyből önként folyik, hogy rendesített városunk – könnyű móddal nem fogna lenni”. A továbbiakban megállapította, hogy amennyivel becsesebbek a belső telkek a külsőnél, annyival nehezebb azoknak „rendesítése”. Mielőbb szükséges lenne egy átfogó városrendezési terv készítése, amelynél az elsődleges szempont lenne: minél kevesebb kárral minél rendezesebb várost alakítani.⁵

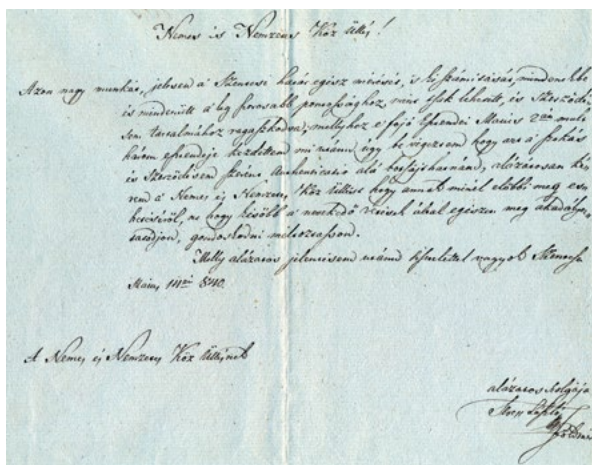
Seress László 1839 novemberében jelentette a közgyűlésnek, miszerint: „Szabad Szentés Város határába kebeleztet minden Szántó Földek, Szőlők s belső Telkek egyesleges, a Legelők s Rétek, allodiális puszták Szerződés szerinti felmérését e folyó hó 8-án tökéletesen bevégeztem.”⁶

Azt remélte, hogy jelentése nyomán hamarosan megérkezik a vármegyei küldöttség, amely szakmailag értékeli hároméves munkáját és hitelesíti a városról és határáról készített térképeit. Ez számára azért is sürgető volt, mert időközben anyagi gondjai adódtak, földmérői díjának utolsó részleteit pedig csak a hitelesítés után kaphatta meg. Hetek, hónapok teltek el, de a hitelesítő bizottságra hiába várt. 1840. május közepén újabb beadvánnyal fordult a közgyűléshez, szorgalmazva munkájának átvetelét: „Azon nagy munkát, jelesen a Szentési határ egész mérését s kiszámítását, mindenekbe és mindenütt a legszorosabb pontosságához, mint csak lehetett, és szerződésem tartalmához ragaszkodva; melyhez e folyó esztendei május 2-án múlt három esztendeje kezdettem, miután úgy

5 MNL CsML SzL, Közgyűlési ir. 399/1839.

6 MNL CsML SzL, Közgyűlési ir. 576/1839.

bevégeztem, hogy azt szokás és szerződéseim szerint autenticatio (hitelesítés) alá bocsáthatnánk, alázatosan kérem a Nemes és Nemzetes Közülést, hogy annak minél előbbi megeshetéséről, nehogy később a növekedő vetések által egészen megakadályoztatódjon, gondoskodni méltóztasson.”⁷

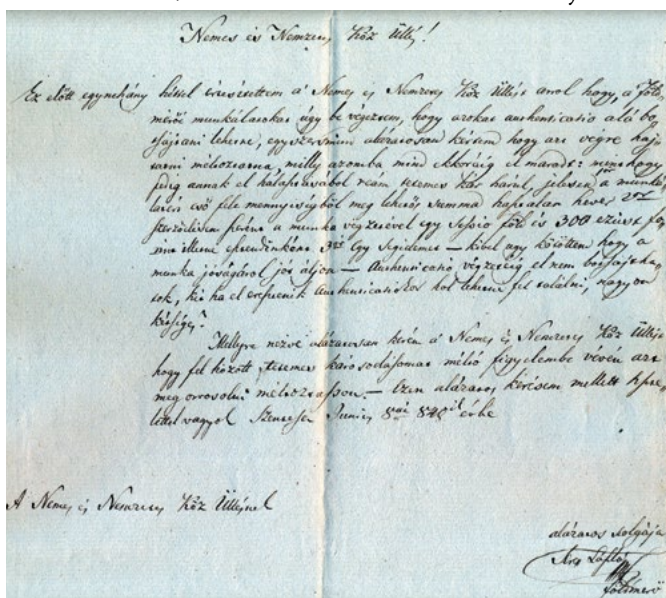
■ Seress mérnök sürgető levele, 1840. május 14. (MNL CsML SzL)

Egy hónap elteltével megismételte fenti kérelmét, emlékeztetve a testületet, hogy már hónapokkal korábban jelentette a földmérői munkálatok befejezését, de a hivatalos felülvizsgálat még mindig nem történt meg. Nem titkolta, hogy ez neki jelentős károkat okoz: 1. A munkálatért járó díjából meglehetősen nagy summa haszontalan hever. 2. Szerződése szerint a munka végeztével egy sessio föld és 300 ezüst forint illetné esztendőnként. 3. A felülvizsgálatig nem tudja elbocsátani felfogadott segédét. Kérte, hogy legyenek tekintettel fenti károsodására, és orvosolják azt.⁸

1840. szeptember folyamán Seress újabb sürgető kérvényekkel ostromolta a városi közgyűlést és a tanácsot, de érdemleges intézkedés továbbra sem nem történt.⁹ Végre 1841 áprilisában megtörtént a felülvizsgálat, amely a felméréseket és ki-

számításokat egyaránt rendben találta. Csongrád vármegye részéről a letisztázott térképek hitelesítését Schéner György táblabíró, rendszerezített vármegyei földmérő, Müller Ignác főszolgabíró és Beliczay Pál vármegyei esküdt végezték. A hitelesítő biztosok jelentésére hivatkozva Seress mérnök kérvényezte a még hátralévő, mindezeideig visszatartott 1009 ezüstforint kifizetését. Beadványához csatolta Hadzsy György városi jegyző részletes számadását, amely 1837. április 7-től 1840. november 29-ig tartalmazta a részére kiutalt összegeket. Ebből kitűnik, hogy a hitelesített telekkönyv szerint az egész szentesi határ a méltóságos grófoknak átadott királlyági legelőrésszel együtt 115 584 hold 589/1100 négyszögöl. Holdját 4 pengőkrajcárjával számítva, járna összesen 7705 forint 38 krajcár. Ebből eddig kifizetésre került 6696 frt 36 kr, tehát a földmérő úrnak jár még 1009 forint 1 kr.¹⁰

Amint Seress előre megérezte, a felmérések és kiszámítások körül utóbb nézeteltérések várhatók, mert lesznek, akik jobban járnak, és lesznek, akik rosszabbul. Már munkája során

■ Seress László újabb kérelme a közgyűléshez (1840. június 8.)

7 MNL CsML SzL, Közgyűlési ir. 203/1840.

8 MNL CsML SzL, Közgyűlési ir. 227/1840.

9 MNL CsML SzL, Tanácsi ir. 683/1840.; Közgyűlési ir. 333/1840.

10 MNL CsML SzL, Tanácsi ir. 754/1841.

tapasztalta, hogy a jobbítási szándék, a dűlők és a belső telkek, utcák rendezettsége érdekében sem hajlandók a gazdák, háztulajdonosok megengedni, hogy sérüljön tulajdonuk, még minimális mértékben sem. Az idő múlásával a torzsalkodások egyre szaporodtak, minden hibáért, tévedésért Seress Lászlót téve felelőssé. A mérnök úr közismerten nyers modora pedig nem kedvezett a felmerült problémák békés úton történő megoldásának. Erre utal, hogy az 1842. évi költségvetés tárgyalása során, a népgyűlésen többen felszólaltak a mérnök ellen, állását teljesen fölöslegesnek nyilvánítva. Sőt azzal is megvádolták, hogy Jaksoron hivatali fizetéseként bírt két fertály föld jóval nagyobb kiterjedésű, ezáltal a közönség bizalmával visszaélt. A népgyűlés ekkor még úgy határozott, hogy átmenetileg még megtartják a mérnököt hivatalában, de arra kötelezték, hogy összes vállalt munkáját igyekezzen mielőbb befejezni. A visszaélési váddal kapcsolatban pedig vizsgálatot indítottak. A mérnök munkájának hibái leginkább a hipotekális földek kiadásainál váltak szembeütővé, amelyeket Schéner György vármegyei mérnök is észrevételezett. Erre a tanács újabb vizsgálatot rendelt el. Seress mérnök erről értesülve éktelen haragra gerjedt, a „kirendelt vizsgáló bizottságot lebecstelenezte, azután az egész tanácsot bírójával együtt összesen és fejenként hivatali vétkes gazembereknek nevezte”. A lefolytatott vizsgálat megállapította, hogy a mérnök hivatalos kötelességeit hanyagul teljesítette, a birtokváltozásokról nem készített jegyzéket, a vízállásokat és medreket a térképeken nem tüntette ki, a földterület nagyságát nem jegyezte be a térképekbe stb.¹¹ Amint az életrajzából tudhatjuk, a városi tanács és a közgyűlés részéről többször felszólították Seress mérnököt, hogy javítsa ki a feltárt hibákat, és járjon a végére az egyes lakosok vitás ügyeinek. S mivel ezeknek nem volt hajlandó eleget tenni, a tanács 1843. május elején „engedetlenség” címen Seress Lászlót megfosztotta hivatalától, és a mérnöki állást megüresedettnek nyilvánította.¹²

A fenti határozatot követően, 1843. május 22-én felszólították Seress Lászlót a mérnöki lakóházból való kiköltözésre, továbbá a város tulajdonát képező térképeknek, telekkönyveknek, mérnöki irományoknak és műszereknek az átadására. A fentiekről a tanács kiküldöttei – Nyíri József és Kiss Ferenc tanácsnokok, valamint Basa József jegyző – „leltárt” készítettek, egyben jelentették a városi tanácsnak, hogy az átvett térképeket, telekkönyveket és iratokat a levéltárban elhelyezték; átadták egyszersmind a tanácsnak „a térképeket rejtő asztalnak, és a libellát magába foglaló ládácskának kulcsait két darabban”.

A jelentés mellékletét képező tételes leltár címe: „Jegyzéke Szentés Városa tulajdonához tartozó, s a 972. sz. tanácsvégzés folytában Mérnök Ns Seress László úrtól küldöttségileg számon vétetett, s átadatott térképeknek, telekkönyveknek, s mérnöki műszereknek”. A részletes jegyzékből rekonstruálni lehet, hogy az örökvltság utáni első felméréskor hányféle térkép és egyéb dokumentum készült, illetve azt is, hogy milyen eszközökkel dolgoztak Seress mérnök és segédei. Az átadás-átvételi jegyzék főbb tételeit és tematikáját követve:

„A” Tisztázott hitelesített térképek (a réteken kívül)

I–VIII. Zálogföldek térképei (8 db)

I–XXV. A város és határának térképei (25 db)

„B” Eredeti térképek

I. Zálogföld, Királysági, Dögei zug (1 db); II. Eperjesi rész (1 db); III. Mucsihát (1 db); IV. Ecseri rész (1 db); V. Veresegyháza (1 db); VI. Veresegyháza (1 db); VII. Dónáti rész (1 db)

VIII. Tőkei rész (1 db); IX. Jaksor (1 db); X. Tőkei rész (1 db); XI. Tőkei rész (1 db); XII. Tőkei rész (1 db); XIII. Rekettyés oldal (1 db); XIV. Tőkei rész (1 db); XV. Tőkei rész és Felső-rét (1 db); XVI. Felső és Alsórét (1 db); XVII. Felső és Alsórét (1 db); XVIII. ismét Alsórét (1 db); XIX. Belsőnyomás és Derekegyházi rész (1 db); XX. Derekegyházi ol-

11 MNL CsML SzL, Tanácsj gyk. 1147, 1170, 1173, 1314/1841-42; SIMA LÁSZLÓ : i. m. II. k. 117.

12 MNL CsML SzL, Tanácsj gyk. 582, 905, 956/1843.

dal (1 db); XXI. Dónáti rész (1 db); XXII. Dónáti rész (1 db); XXIII. Fertői és Dónáti rész (1 db); XXIV. Tőkei rész.

Számnélküli: Hékédi szőlő (1 db); Hékédi és Berki szőlő (1 db); Redukált térkép (1 db); Felsőpárti belsőtelkek (1 db); Elkülönözött legelők (6 db); Fertői oldal töredékben (1 db); Alsópárti belsőtelkek (1 db); Szentes városa kistérfépe (1 db).

„C” Telekkönyvek hitelesítve

I. Telekkönyv: Szentesi pusztákat, legelőket, réteket, folyókat külön-külön, földi rév, füzesek és szántóföldek részletes és összes mennyiségeit magába foglaló (1 db, lágy táblába kötve)

II. Telekkönyv: Belső telkek, házutáni földek és szőlők telekkönyve (1 db, lágy táblába kötve)

Számnélküli telekkönyvek: Szentesi birtokos és házatlan zsellér lakosoknak birtokuk mennyiségét, úgy részletesen, mint összesen magába foglaló telekkönyve (1 db, lágy táblába kötve)

Számnélküli telekkönyvek: Betűrend szerinti telekkönyv (1 db)

„D” Beíratlan üres telekkönyvek

Tizedek szerint (8 kötet, kemény táblával)

„E” Két bádogtartóban álló térképek

1. Tartóban: Hékédi szőlők térképe (1 db), Bogarasi szőlők térképe (1 db)

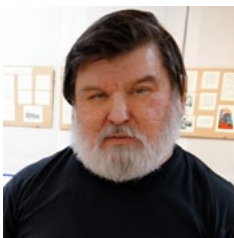
2. Tartóban: Szentes város belsőtelki térképe (1 db) A Tartókban lévő térképek tisztázottak és hitelesítettek.

„F” Libella és ahhoz tartozók

1. Négyszög ladában: A libella (szintező) sárgarézről – egyik szegletfiókjában sárgaréz sróftekerővel, a másikban egy nagyítóüveggel.

2. Hosszú ladában: Libellához tartozó 8 lécz, lábakra, újakra és línéakra osztva, – továbbá ugyancsak a libellához tartozó két rendbeli festett veres táblák, és egy srófcsváró fanyelű véső.

3. Azon kívül a libellának talpúl szolgáló kis fekete színű lábacska. Ugyancsak a libellához tartozó 3 lábú statívum.¹³

LABÁDI Lajos: The Preparation of the First Detailed Cadastral Map of Szentes (1837–1840)
labadil@szentes.hu

According to the contract about its redemption with the count Károlyi family the town of Szentes disposed of the lands, pastures, deserts, all the buildings and their income that belonged to the Károlyi family earlier. It was necessary to have a detailed cadastral map and land register in order to divide and use the properties that had been obtained via huge sacrifices, properly.